

เสียงเพรียกจากท้องทุ่งสู่เมืองกรุง

RECALLING FROM RURAL TO URBAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สาขาวิชาเทคโนโลยี

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2551

KMITL-2008-AR-M-005-317

เสียงเพรียกจากท้องทุ่งสู่เมืองกรุง

RECALLING FROM RURAL TO URBAN

T 0 8 1 4 0 3

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **81403**
วัน,เดือน,ปี **11 ส.ย. 2551**

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และออกสู่สาธารณะโดยไม่สงวนสิทธิ์ในนโยบายด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ.2551

RECALLING FROM RURAL TO URBAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULEILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา แต่ 2008 อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KMITL-2008-AR-M-005-317

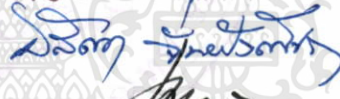

COPYRIGHT 2008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เลียงเพรียงจากท้องทุ่งสู่เมืองกรุง
Recalling from Rural to Urban
ชื่อนักศึกษา นายกฤษ งามสม
รหัสประจำตัว 49062617
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทักษะศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.สรธรรมรงค์ สิงหนเสนี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ศ.ชลูด	นันทเสมอ	
รศ.สรธรรมรงค์	สิงหนเสนี	
รศ.อลิตา	จันทิพย์เพชร	
ศ.เดชา	วราชุน	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 27 พฤษภาคม 2551 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.วีวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย)

หัวข้อวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ)

นักศึกษา

รหัสประจำตัว

ปริญญา

สาขาวิชา

พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษา

เสียงเพรียกจากท้องทุ่งสู่เมืองกรุง

RECALLING FROM RURAL TO URBAN

นายกฤษ งามสม

40962617

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

วิชาทัศนศิลป์

2551

รศ.สรรณรงค์ สิงหนณี

บทคัดย่อ

เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ เมื่อวัตถุสั่นสะเทือน ก็จะทำให้เกิดการอัดตัวและขยายตัวของคลื่นเสียง และถูกส่งผ่านตัวกลางไปยังหู ทำให้มนุษย์ได้ยิน มนุษย์ใช้เสียงในการสื่อสารระหว่างกัน เสียงบางเสียงทำให้มนุษย์เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆเมื่อได้ยินเสียง เสียงสามารถเกิดขึ้นจากมนุษย์เองและจากธรรมชาติ เช่นเสียงจากเครื่องจักรกล เครื่องดนตรี หรือเสียงจากธรรมชาติ เสียงนกกรอ่ง เสียงฟ้าร้อง เสียงลมพัด

ในงานศิลปะทางด้านทัศนศิลป์นั้น ส่วนใหญ่จะใช้การสื่อสารกับผู้ชมงาน เพียงการรับรู้ทางมองเห็นเท่านั้น หากงานศิลปะนั้นจะสามารถสื่อสารกับผู้ชมงานทั้งการมองเห็นและการได้ยินนั้น ย่อมทำให้ผู้ชมงานได้เข้าใจงานศิลปะได้ง่ายยิ่งขึ้น ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้เสียงมาเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ด้วยภูมิหลังที่ข้าพเจ้าเป็น “เด็กต่างจังหวัด” แล้วเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองหลวง ได้เห็นถึงสถานะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ข้าพเจ้าเลือกใช้เสียงจากธรรมชาติ ความสงบของชนบทเมื่อครั้งยังอยู่ที่ต่างจังหวัด กับเสียงในเมืองหลวงในปัจจุบันที่มีความวุ่นวาย จากเครื่องจักรกล การจราจร ของเมืองหลวง โดยนำทั้งสองสถานะที่ทั้งขัดแย้ง เข้ามาผสมผสานกันและนำเสนอผ่านงานศิลปะ โดยสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะในรูปแบบสามมิติโดยใช้วัสดุที่มีกลไกไฟฟ้าต่างๆ ทำให้เกิดเสียง การเคลื่อนไหวและรูปทรง เพื่อกระตุ้นจินตนาการและสื่อสารกับผู้ชมงาน เพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกถึงความเป็นชนบทกับความเป็นเมือง ตามจุดประสงค์ของผลงานในแต่ละชิ้นนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	RECALLING FROM RURAL TO URBAN
Student	Mr.Krit Ngamsom
Student ID	40962617
Degree	Master Degree of Arts
Program	Visual Arts
Year	2008
Thesis Advisor	Deputy Professor Sannarong Singhaseni

ABSTRACT

The sound is born from the trembler of the material. When the material quakes will cause compressing and expanding boundaries of the sound wave and it was transmitted to carrier to the ears, make a human hears. A human uses the sound in the communication. Some sound makes a human feel all temper when heard the sound. The sound may be born from a human or the nature, such as the sound from the machinery, musical instrument, bird, thunder, wind blows.

Most of the visual art use the communicate with the audiences just visualization only. If the art can communicate with the audiences both of the see and hear, the audiences will can understand the art easy. In this thesis chooses to use the sound is the components in creating art. With the background that I am a rural boy and come to live in the capital, see the environment that changed. I use the sound from the nature, the calmness of the rural when I stayed in provincial and the sound in the capital where have the disorder, the machinery and traffic. By lead two both of condition opposes to blend together, and present pass the art. Creation arts in three dimension format, use the inventory that has mechanical all electricity cause the sound, the movement and the figure for encourage the imagination and communicate with the audiences, for build the feeling of the rural and the city, follow the purpose of the works.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รศ.สรรณรงค์ สิงหนณี ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ไขปัญหาลดจนให้ความรู้และประการที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ ศ.ชฎน นิมเสมอ ศ.เดชา วราชน และ ผศ.อติดา จันฝิ่งเพชร กรรมการสอบหัวข้อ และโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำตลอดจนข้อชี้แนะ จนในที่สุดให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

สุดท้ายนี้สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้บิดามารดา และพี่สาว ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV-V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1
1.3 สมมุติฐานของการศึกษา.....	1
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	1
1.5 ขั้นตอนของการศึกษา.....	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดการสร้างสรรค์.....	3-4
2.1 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้เสียง มาเป็นส่วนประกอบ พื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	4
2.1.1 การได้ยินเสียง.....	4
2.1.2 การเกิดเสียง.....	5
2.2 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบศิลปะและศิลป์ ที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า.....	5
2.2.1 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการการสร้างสรรค์.....	5-6
2.2.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ของศิลป์ที่มีอิทธิพลต่อการการสร้างสรรค์.....	6-10
บทที่ 3 การสร้างสรรค์.....	11
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต.....	11
3.1.1 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2545-2546.....	11-12
3.1.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2547-2548.....	13-14
3.1.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2549-2550.....	15-16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงาน.....	17
4.1 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์.....	17
4.1.1 ส่วนที่แสดงถึงเมืองกรุง.....	17-18
4.1.2 ส่วนที่แสดงถึงชนบท.....	19
4.1.3 ส่วนที่แสดงถึงทั้งชนบทและเมืองกรุง.....	20
4.2 แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์.....	21
4.3 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	22-25
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	26
บรรณานุกรม.....	27
ประวัติผู้เขียน.....	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้าที่
2.1 ระบบเสียง แสง กลไกไฟฟ้า ที่ข้าพเจ้าสนใจ.....	3
2.2 ภาพเปรียบเทียบระหว่างชนบทกับเมืองหลวง.....	4
2.3 ภาพอวัยวะสำคัญต่างๆในช่องหูของคน.....	4
2.4 เปรียบเทียบการเคลื่อนที่ของเสียงคล้ายการกระจายของลูกคลื่นน้ำ.....	5
2.5 ผลงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) ของ อ.นิพันธ์ โอพารนิเวศน์ และ อำนวย ชูสุวรรณ.....	6
2.6 ผลงานของ Ki Chul Kim “Sound Looking-Rain” California Institute of Arts 2007.....	7
2.7 ผลงานของ Marc Behrens “Tokyo Circle” Interactive Sound Intallation 2000-2005.....	8
2.8 ผลงานของ Tarikh Korula “Chop 10” At Bap Lab NY 2006.....	9
2.9 ผลงานของ Hans Peter Kuhn “Undefined Landscape” 2007.....	10
3.1 ผลงานที่ชื่อ “โทรศัพท์ฝักบัว” 2545.....	11
3.2 ผลงานที่ชื่อ “โต๊ะดนตรี” 2546.....	12
3.3 ผลงานที่ชื่อ “พัดลมบรรเลง” 2547.....	13
3.4 ผลงานที่ชื่อ “เสียงใต้น้ำ” 2548.....	14
3.5 ผลงานที่ชื่อ “กลองเพล๑” 2549.....	15
3.6 ผลงานที่ชื่อ “กลองเพล๒” 2549.....	15
3.7 ผลงานที่ชื่อ “วิทยุ เอ-เอ็ม (AM)” 2549.....	16
3.8 ผลงานที่ชื่อ “เสียงในวัด” 2550.....	16
4.1 ภาพแสดงสีตันเมืองกรุงยามค่ำคืน.....	17
4.2 ภาพแบบร่างรูปทรงของตึกที่ข้าพเจ้าสนใจ.....	18
4.3 ภาพแสดงคุณสมบัติของแผ่นอะคริลิกที่สามารถนำแสงได้.....	18
4.4 ภาพบรรยากาศของท้องทุ่งนา.....	19
4.5 ภาพลำโพงที่ใส่น้ำเมื่อเปิดเสียงผิวน้ำจะเกิดการสั่นไหวไปตามจังหวะของเสียง.....	19
4.6 ภาพมลพิษทางอากาศของเมืองกรุง.....	20
4.7 ภาพดอกลำโพงกับมอเตอร์ไซค์นำมายึดติดกัน เมื่อเปิดเสียงมอเตอร์ไซค์จะทำงาน.....	20
4.8 ภาพแบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์.....	21
4.9 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในส่วนที่แสดงถึงเมืองกรุง.....	22
4.10 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในส่วนที่แสดงถึงชนบทท้องทุ่ง.....	23
4.11 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในส่วนที่แสดงถึงทั้งชนบทและเมืองกรุง.....	24
4.12 ภาพบรรยากาศผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เสียงที่มนุษย์ได้ยินนั้นมีอยู่มากมายทั้งเสียงเกิดจากมนุษย์เองหรือเกิดจากสิ่งแวดล้อมมนุษย์ใช้เสียงในการสื่อสารระหว่างกันเสียงบางเสียงทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกต่างๆเมื่อได้ยิน แต่ในด้านทัศนศิลป์นั้นงานศิลปะถูกใช้สื่อสารกับผู้ชมงานเพียงการมองเห็น หากงานศิลปะนั้นจะสามารถสื่อสารกับผู้ชมงานทั้งการมองเห็นและการได้ยินนั้น ย่อมทำให้ผู้ชมงานเข้าใจงานศิลปะได้ง่ายยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องของเสียง เสียงที่ข้าพเจ้าเคยได้ยินจากสถานที่ต่างๆ เมื่อกลับมาได้ยินอีกครั้งก็ทำให้หวนนึกถึง บรรยากาศและสภาวะเดิมๆอีกครั้ง ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะใช้เสียงมาเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยความท้าทายที่จะเปลี่ยนเสียงที่เป็นนามธรรม มาเป็นรูปธรรมให้เห็นและจับต้องได้

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. สร้างสรรค์งานศิลปะที่มีเสียงเข้ามามีส่วนประกอบในผลงาน
2. แสดงประสบการณ์และผลกระทบที่มีต่อเสียงรอบตัวเรา
3. เพื่อศึกษารูปแบบชนิด ความหมาย และที่มาของเสียงผ่านงานศิลปะ

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

มนุษย์ทุกคนใช้เสียงในการสื่อสาร หากงานศิลปะสามารถสื่อสารกับมนุษย์ด้วยเสียง ย่อมทำให้มนุษย์เข้าใจงานศิลปะได้ง่ายยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

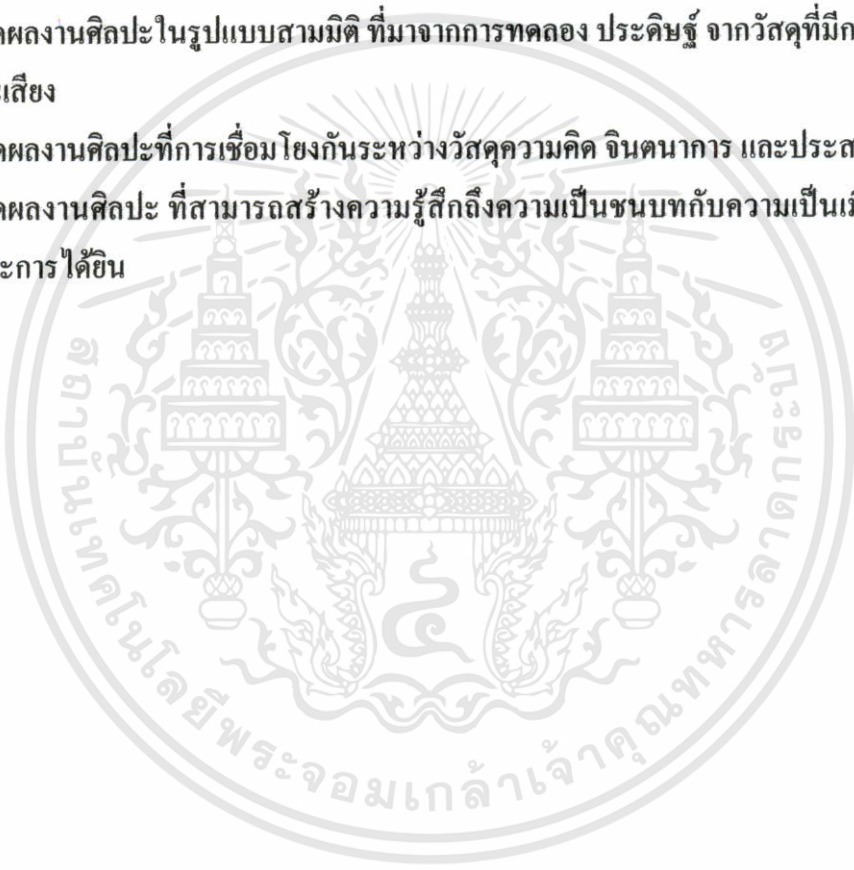
สร้างผลงานศิลปะที่มีเสียงเป็นส่วนประกอบ ร่วมกับประสบการณ์ จินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยพยายามให้ตัววัสดุแสดงตัวตนด้วยวิธีการใช้กลไกไฟฟ้าต่างๆ ทำให้เกิดเสียง ตามความเหมาะสม และวัตถุประสงค์ของแต่ละชิ้นงาน โดยนำผลงานที่เสร็จสมบูรณ์มาแสดงในพื้นที่จริงให้สื่อสารกับผู้ชมงาน ด้วยการรับสัมผัสหลายๆอย่างในเวลาเดียวกันด้วยเห็นตัวงาน เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เทคนิค รูปทรง และเสียง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งให้มีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขั้นตอนของการศึกษา

1. รวบรวมข้อมูล ทฤษฎี และกลุ่มศิลปินที่มีอิทธิพลต่องาน
2. แสวงหาเสียงจากแหล่งกำเนิดเสียง ที่อยู่รอบตัวเรา จากการทดลอง ประสบการณ์ และจากสถานที่ต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิด จินตนาการในการสร้างสรรค์
3. ทำการบันทึกเสียงที่สนใจ เก็บข้อมูลแหล่งกำเนิด เพื่อหาผลกระทบให้ตรงกับความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ ที่มี

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดผลงานศิลปะในรูปแบบสามมิติ ที่มาจากการทดลอง ประดิษฐ์ จากวัสดุที่มีกลไก ไฟฟ้า แสง สี และเสียง
2. เกิดผลงานศิลปะที่การเชื่อมโยงกันระหว่างวัสดุความคิด จินตนาการ และประสบการณ์
3. เกิดผลงานศิลปะ ที่สามารถสร้างความรู้สึกลึกลับถึงความเป็นชนบทกับความเป็นเมือง ทั้งจากการมองและการได้ยิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดการสร้างสรรค์

เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ เมื่อวัตถุสั่นสะเทือน ก็จะทำให้เกิดการอัดตัวและขยายตัวของคลื่นเสียง และถูกส่งผ่านตัวกลางไปยังหู ทำให้มนุษย์ได้ยิน มนุษย์ใช้เสียงในการสื่อสารระหว่างกัน เสียงบางเสียงทำให้มนุษย์เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆเมื่อได้ยินเสียง เสียงสามารถเกิดขึ้นจากมนุษย์เองและจากธรรมชาติ เช่นเสียงจากเครื่องจักรกล เครื่องดนตรี หรือเสียงจากธรรมชาติ เสียงนกร้อง เสียงฟ้าร้อง เสียงลมพัด เป็นต้น

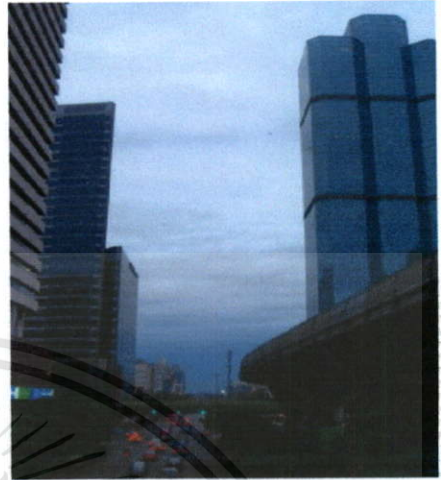
ข้าพเจ้ามีความสนใจในระบบกลไกไฟฟ้าต่างๆ ข้าพเจ้าชื่นชอบที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆจากระบบกลไกไฟฟ้าที่ทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ จากการประกอบกันขึ้นใหม่ของระบบไฟฟ้าที่มี เสียง สี แสงไฟ ระบบการเคลื่อนที่ของกลไกมอเตอร์ต่างๆที่สามารถถ่ายทอดออกมาตามประสบการณ์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีระบบกลไก ไฟฟ้า แสง สี เสียง ฯลฯ เข้ามามีส่วนประกอบในผลงานศิลปะ เพื่อตอบสนองความคิดและสื่อสารสร้างจินตนาการในกับผู้ชมผลงานศิลปะ

ภาพที่ 2.1 ระบบเสียง แสง กลไกไฟฟ้า ที่ข้าพเจ้าสนใจ

ด้วยภูมิหลังที่ข้าพเจ้าเป็น “เด็กต่างจังหวัด” ได้เข้ามาใช้ชีวิตในเมืองหลวง ได้เห็นถึงสภาวะแวดล้อมสิ่งต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไป แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจคือเสียง เสียงสามารถที่บ่งบอกสถานที่สภาพแวดล้อมได้โดยที่เราหลับตา เสียงที่บางครั้งได้ยินแล้วหวนคิดถึงอดีต ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้เสียงจากธรรมชาติ ความสงบของชนบทเมื่อครั้งยังอยู่ที่ต่างจังหวัดกับเสียงในเมืองหลวงในปัจจุบันที่มีความวุ่นวาย จากเครื่องจักรกล การจราจร ของเมืองหลวง โดยไม่รู้จักหันเหที่สงบ ออกห่างที่หมกมุ่นแต่คิดแต่เงินตรา และต้องอย่างองถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีภาระนาไปให้น้ำทั้งสองสภาวะที่ทั้งขัดแย้ง เข้ามาผสมผสานกันและนำเสนอผ่านงานศิลปะ โดยสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะในรูปแบบสามมิติโดยใช้วัสดุที่มีกลไกไฟฟ้าต่างๆ ทำให้เกิดเสียง การเคลื่อนไหวและ

รูปทรง เพื่อกระตุ้นจินตนาการและสื่อสารกับผู้ชมงาน เพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกถึงสภาพแวดล้อมความเป็นชนบทกับความเป็นเมือง ตามจุดประสงค์ของผลงานในแต่ละชิ้นนั้นๆ

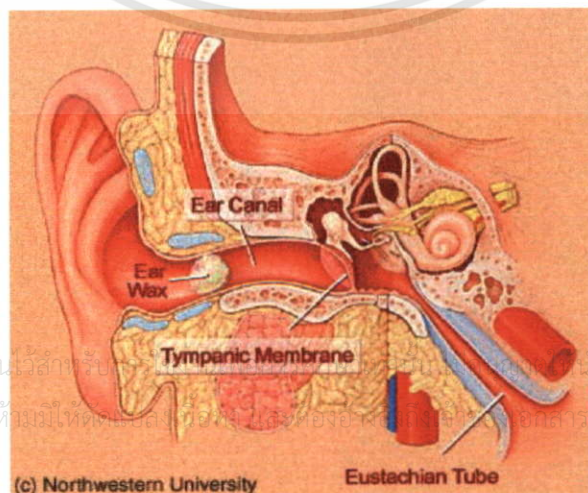

ภาพที่ 2.2 ภาพเปรียบเทียบระหว่างชนบทกับเมืองหลวง

2.1 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้เสียง มาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ต้องศึกษาธรรมชาติของเสียงได้แก่

2.1.1 การได้ยินเสียง

มนุษย์สามารถได้ยินเสียงต่างๆที่อยู่รอบตัว โดยอาศัยหูเป็นอวัยวะในการรับฟังเสียงซึ่งเกิดจากการสั่นของแหล่งกำเนิดเสียง และพลังงานจากการสั่นนั้นเคลื่อนที่ผ่านอากาศมาถึงหู หูจะทำหน้าที่เปรียบเสมือนตัวเก็บรวบรวมข้อมูลของเสียงที่เข้ามา แล้วส่งต่อไปยังสมอง เพื่อพิจารณาเสียงที่ได้ยินว่าเป็นเสียงอะไร มีความดังมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับแหล่งกำเนิดเสียงที่มนุษย์สามารถได้ยิน ซึ่งเสียงที่มนุษย์สามารถได้ยินนั้น มีความถี่ในช่วงประมาณ 20 Hz ถึง 20,000 Hz

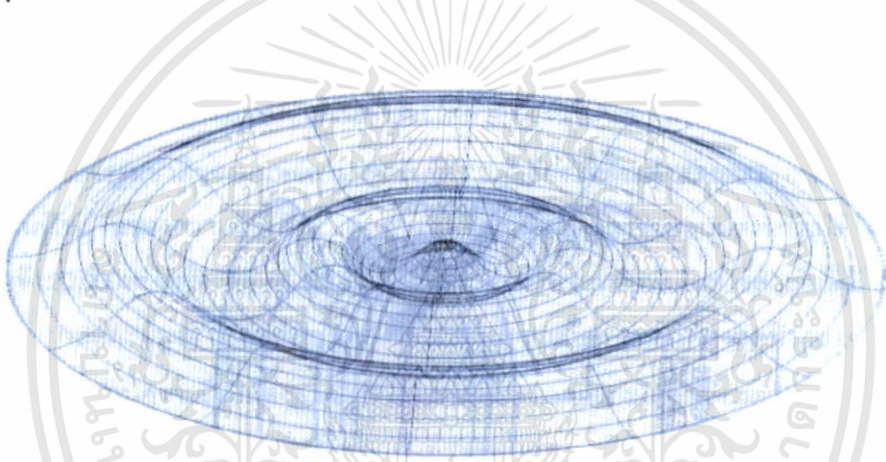

ภาพที่ 2.3 ภาพอวัยวะสำคัญต่างๆในช่องหูของคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ข้อมูลใดๆของเอกสารนี้แก่บุคคลอื่นโดยไม่ผ่านการทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 การเกิดเสียง

เสียงที่มนุษย์ได้ยินนั้นมีอยู่มากมาย อาจเกิดจากมนุษย์เองหรือเกิดจากสิ่งแวดล้อม เสียงที่เกิดจากมนุษย์มีทั้งที่เป็นเสียงพูด ไม่เป็นเสียงพูด บ้างก็เป็นเสียงที่สื่อความหมาย บ้างก็ไม่ได้สื่อความหมายใดๆ เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ เมื่อวัตถุสั่นสะเทือน ก็จะทำให้เกิดการอัดตัวและขยายตัวของคลื่นเสียง และถูกส่งผ่านตัวกลางไปยังหู ทำให้มนุษย์ได้ยิน หากเปรียบเทียบเสียงนั้นก็คล้ายกับคลื่นน้ำ เมื่อเราปาดก้อนหินกระทบผิวน้ำ การกระจายของน้ำที่แตกออกมาเป็นระลอกๆ ก็เปรียบได้เช่นเดียวกับการเคลื่อนที่ของเสียง (Wave) อธิบายเพิ่มเติมได้ว่า ต้นกำเนิดเสียง (source) ก็เหมือนกับจุดที่ก้อนหินตกกระทบน้ำ การกระจายตัวคลื่นก็คือ คลื่นเสียง (Sound Wave) ซึ่งแต่ละลูกคลื่นที่กระจายออกมาเรียกว่า “ไซเคิล” (Cycles) สำหรับความเร็วของการเคลื่อนที่ของวงคลื่นนับตั้งแต่จุดที่ก้อนหินกระทบน้ำจนกระจายของคลื่นสิ้นสุดลงเรียกว่า ความถี่ (Frequency)

ภาพที่ 2.4 เปรียบเทียบการเคลื่อนที่ของเสียงคล้ายการกระจายของลูกคลื่นน้ำ

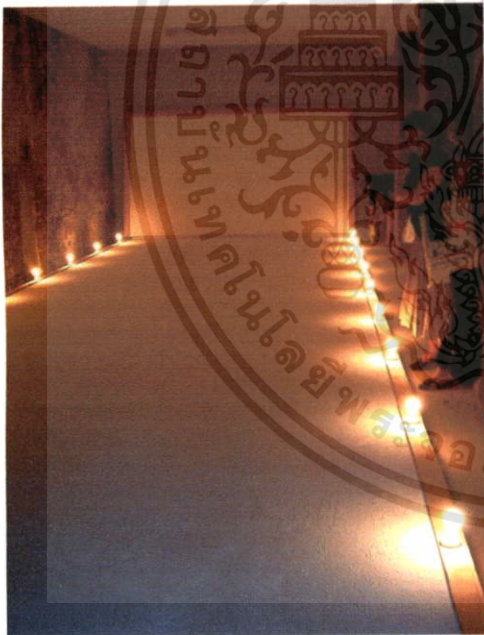
2.2 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบศิลปะและศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

2.2.1 รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการการสร้างสรรค์ผลงาน

ปัจจุบันในงานศิลปะทางด้านทัศนศิลป์นั้น สิ่งที่เกิดขึ้นคือศิลปินมีทางเลือกและโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่หลากหลายได้โดยที่ไม่ถูกจำกัดความคิด ศิลปะได้ถูกพัฒนาและเจริญไปพร้อมกับโลกสมัยใหม่ที่มีการเจริญก้าวหน้าไปพร้อมเทคโนโลยีต่างๆ ศิลปะไม่ได้สื่อสารกับผู้ชมงาน เพียงการรับรู้ทางมองเห็นเท่านั้น หากงานศิลปะนั้นสามารถสื่อสารกับผู้ชมงานด้วยการรับสัมผัสหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน การที่ศิลปินเปลี่ยนแปลงพื้นที่ห้องแสดงผลงานให้เกิดบรรยากาศใหม่ๆด้วยแสง เสียง วัสดุต่างๆมาจัดวางไปตามแนวความคิดที่ศิลปินต้องนำเสนอ จนบางครั้งผู้ชมงานก็สามารถกลมกลืนหรือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานศิลปะไปด้วย บ่อยครั้งสื่อเทคโนโลยี แสง สี เสียง ระบบกลไกไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่ภาพยนตร์ ก็ถูกใช้ในงานศิลปะ

เพื่อตอบสนองแนวคิดของศิลปิน ซึ่งมักถูกเรียกศิลปะแบบนี้ว่า ศิลปะสื่อผสม(Mix media Art) และ ศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) เช่น

ผลงานของ อ.นิพนธ์ โอพารนิเวศน์ และ อ.อัมฤทธิ ชูสุวรรณ ในนิทรรศการศิลปะนานาชาติ เวนิส เบียนนาเล่ ครั้งที่ 52 ณ ประเทศอิตาลี ที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ไปเป็นผู้ช่วยให้กับศิลปินทั้งสองท่าน ในนิทรรศการครั้งนี้ศิลปินทั้งสองได้เปลี่ยนพื้นที่ของห้องกรังในเกาะเวนิส ให้เป็นพื้นที่แสดงงานศิลปะ โดย อ.นิพนธ์ โอพารนิเวศน์ ได้สร้างเมืองด้วยผงฝุ่นแป้งที่โรยไปบนแผนที่ที่มีตัดเจาะเอาไว้เฉพาะถนน โดยทอดถึงเมือง วิธีชีวิตความเป็นอยู่ที่มนุษย์ทุกคนล้วนเป็นทั้งผู้กระทำและถูกกระทำ ทำให้ผลงานของ อ.นิพนธ์ จึงไม่ได้รับรู้สัมผัสเพียงการมอง แต่ยังรับสัมผัสจากกลิ่นของผงแป้งอีกด้วย ส่วนผลงานของ อ.อัมฤทธิ ชูสุวรรณ นั้นศิลปินได้ใช้เม็ดทรายมาปูพื้นห้องสูงประมาณ 5-10 เซนติเมตร ให้ผู้ชมงานเดินเข้าไปด้วยเท้าเปล่า ภายในห้องจัดฉายวิดีโอการเดินทางบนพื้นทราย โดยถือถึงสัจจะของ “ความว่าง” ตามแนวคิดทางพุทธศาสนา เช่นเดียวกันงานของ อ.อัมฤทธิ ไม่ได้รับรู้สัมผัสเพียงการมอง แต่ยังรับสัมผัสจากการที่สามารถเดินบนพื้นทราย และกลายเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน

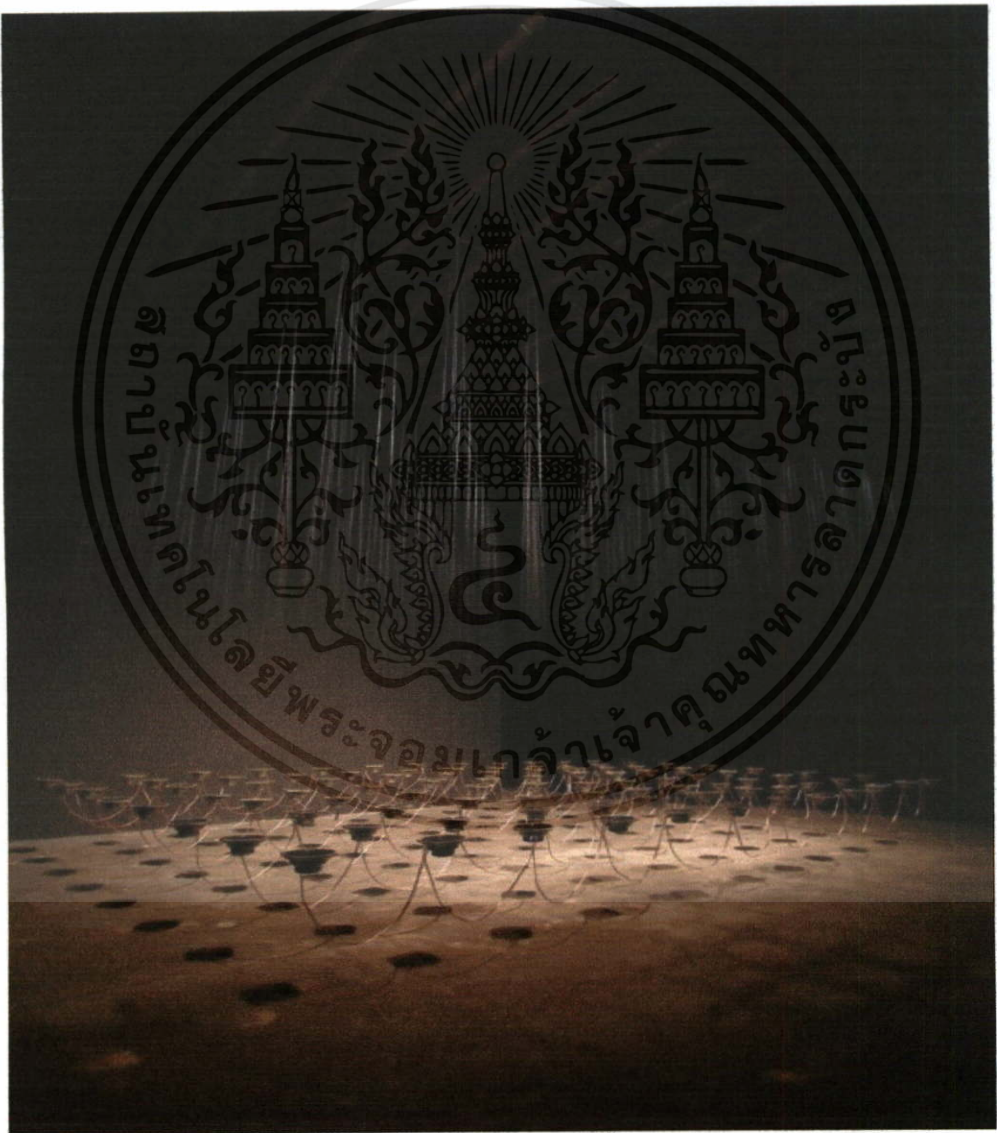

ภาพที่ 2.5 ผลงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) ของ อ.นิพนธ์ โอพารนิเวศน์ และ อัมฤทธิ ชูสุวรรณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

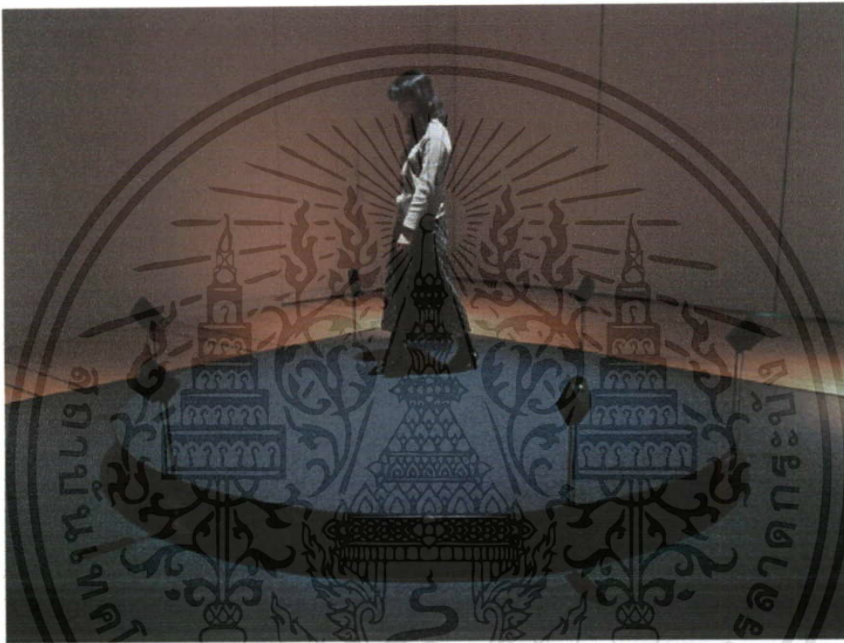
2.2.2 รูปแบบการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการการสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปินชาวเกาหลีใต้ Ki Chul Kim เกิดที่กรุงโซ ในปี ค.ศ.1969 เป็นศิลปินที่นำเสนอผลงานออกมาโดยใช้ศิลปะแบบจัดวาง(Installation Art) และเสียงเข้ามามีส่วนประกอบ ในผลงานที่ชื่อ “Sound Looking-Rain” ในผลงานศิลปินกล่าวถึงความว่างเปล่าในศาสนาพุทธกับธรรมชาติที่มีความสัมพันธ์กัน นำเสนอออกมาโดยการแขวนดอกคำโพง หลากๆตัวจากเพดานให้ลอยจากพื้นด้วยลวดสลิง โดยเว้นระยะช่องว่างของแต่ละอันให้เท่าๆกัน และต่อสายสัญญาณเสียงเข้ากับดอกคำโพงทุกอัน โดยที่มีเสียงสายฝนที่ตกลงมาจากฟ้าค่อยๆแผ่ขยายจากดอกคำโพงหนึ่งไปอีกดอกคำโพงหนึ่งจนครบทุกอัน จนทำให้บรรยากาศของห้องเสมือนมีสายฝนตกอยู่

ภาพที่ 2.6 ผลงานของ Ki Chul Kim “Sound Looking-Rain” California Institute of Arts 2007.
 เอกสารเป็น เอกสารที่สงวนไว้สำหรับกระใช้เฉพาะการศึกษานานาชาติของสถาบันไม่ได้ใช้ปรกาศอื่น
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินคนต่อมา Marc Behrens เกิดที่เมืองดาร์มสตัดท์ ประเทศเยอรมัน ในปี ค.ศ.1970 เป็นศิลปินที่มีความชื่นชอบในเสียงดนตรี ในผลงาน “Tokyo Circle” ศิลปินกล่าวถึง เรื่องความเชื่อของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อรูปทรงกลมที่แสดงถึงดวงอาทิตย์พลั่งอำนาจ ที่ชาวญี่ปุ่นเชื่อว่าพวกเขาเป็นชนกลุ่มแรกที่ได้เห็นแสงอาทิตย์ตอนเช้าก่อนคนประเทศอื่นๆ ผลงานถูกทำขึ้นเพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในผลงาน โดยการให้ผู้ชมขึ้นไปบนแผ่นวงกลมที่มีเซนเซอร์อยู่ 6 ตัวคอยคำนวณหาแรงกดน้ำหนักของผู้ชม ส่งสัญญาณเสียงไปยังตำแหน่งที่มีดอกกล่าโพง ทำให้เกิดเสียงที่แตกต่างกันไปตามแรงกดน้ำหนักแต่ละก้าว ที่เดินอยู่บนแผ่นวงกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆ

ศูนย์ด้านการค้า
ร่นำไปใช้

ภาพที่ 2.7 ผลงานของ Marc Behrens “Tokyo Circle” Interactive Sound Intallation 2000-2005.

ศิลปินคนต่อมา Tarikh Korula ศิลปินชาวอเมริกัน ผู้ที่สนใจในวงจรไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และนำมาเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานที่ชื่อ “Chop 10” ศิลปินเลือกใช้วัสดุสำเร็จรูปที่อยู่ใกล้ตัวเรามาสร้างสรรค์ผลงาน ก็คือวิทยุเอฟ-เอ็ม ศิลปินใช้วิทยุ10เครื่องนำมาเรียงซ้อนกันขึ้นไปเป็นแนวตั้ง โดยที่วิทยุแต่ละเครื่องจะรับสัญญาณวิทยุจาก 10คลื่นสถานีที่วิทยุออกฮิต 10อันดับที่ผู้คนชาวนิวยอร์กชื่นชอบมากที่สุด โดยวิทยุเครื่องบนสุดจะเปิดคลื่นวิทยุที่มีคนชื่นชอบมากที่สุดได้ระดับลงจนถึงวิทยุเครื่องล่างสุดจนครบ 10 อันดับ ผลก็คือทำให้เกิดเสียงที่ติดกันของเสียงจากคลื่นสถานีทั้ง 10คลื่นจนฟังไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร ผลงานชิ้นนี้ศิลปินกำลังพูดถึงสื่อโฆษณาทางวิทยุที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของชาวนิวยอร์ก ว่าสิ่งที่ผู้รับฟังสื่อโฆษณาทางวิทยุที่จริงแล้วก็เป็นเพียงคลื่นที่ลอยลอยอยู่ในอากาศไม่สามารถเชื่อถือได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้ล่วงหน้าเพื่อการใช้นั้นเพื่อการศึกษาเท่านั้นไปไกลออกนอกระบบไปโดยอัตโนมัติ
ภาพที่ 2.8 ผลงานของ Tarikh Korula “Chop 10” At Bap Lab NY 2006. โยชนด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินคนสุดท้าย ชาวเยอรมันที่ชื่อ Hans Peter Kuhn เกิดที่เมืองเบอร์ลิน ในปี ค.ศ. 1952 ศิลปินผู้ที่ชื่นชอบการใช้แสงไฟ และเสียง ในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงาน “Undefined Landscape” ชิ้นนี้ศิลปินได้พูดถึงเวลา ตามหลักของฟิสิกส์ที่ว่า ช่วงเวลานั้นจะเดินทางไปเป็นเส้นตรงในทิศทางทางเดียว ศิลปินให้ข้อสังเกตว่าถ้าเวลาสามารถเดินทางไปยังทิศทางอื่นๆได้จะเกิดอะไรขึ้น ผลงานชิ้นนี้ประกอบไปด้วย ลำโพงที่มีแสงไฟจากคอมพิวเตอร์ส่องอยู่หลายๆอัน วางอยู่บนพื้นกระจายอยู่ทั่วห้อง ศิลปินได้กล่าวว่าเขาเปลี่ยนช่วงเวลาที่มองไม่เห็นให้เป็นเสียงที่สามารถได้ยิน เสียงที่กระจายออกไปก็เหมือนกับช่วงเวลาที่สามารถเดินทางไปได้ทุกทิศทาง

ภาพที่ 2.9 ผลงานของ Hans Peter Kuhn “Undefined Landscape” 2007.

จากผลงานทั้งหมดที่ได้กล่าวมา ส่วนแต่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของ ข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงาน จะเห็นได้ว่าศิลปินทุกคนใช้เสียงเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งการใช้พื้นที่ เทคนิค สื่อผสมต่างๆ และความคิดสร้างสรรค์ที่อิสระ ล้วนส่งผลให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาผลงานได้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

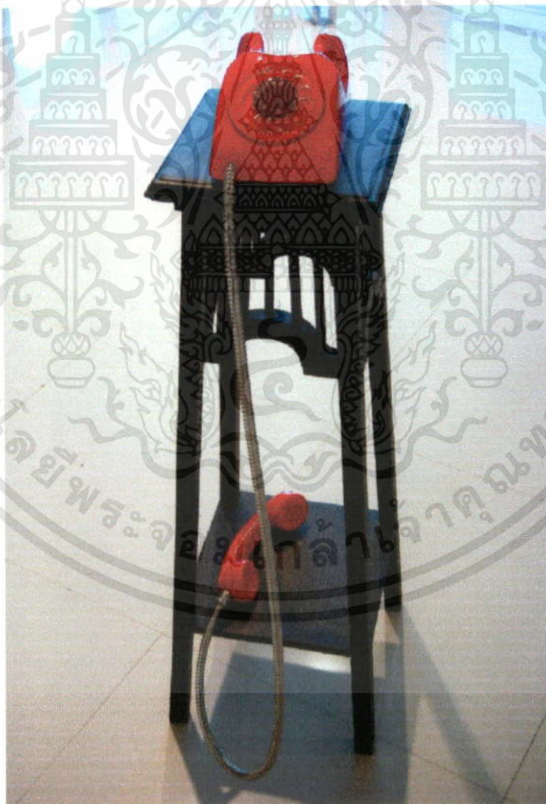
การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

ผลงานในอดีตของข้าพเจ้าที่มีเสียงเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์

3.1.1 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2545-2546

ผลงานที่ชื่อ “โทรศัพท์ฝักบัว” 2545 ข้าพเจ้าต้องการเปลี่ยนเอกลักษณ์ของโทรศัพท์ ให้กลายเป็นเครื่องทำน้ำร้อน โดยเปลี่ยนสีโทรศัพท์ให้เป็นสีแดงสด เปลี่ยนสายไฟเป็นสายท่ออูมิเนียม และเปลี่ยนหูโทรศัพท์เป็นฝักบัวอาบน้ำเพราะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใส่เสียงไว้ที่หูฟัง เป็นเสียงของคลื่นวิทยุที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงของน้ำที่ไหลออกมาจากฝักบัว

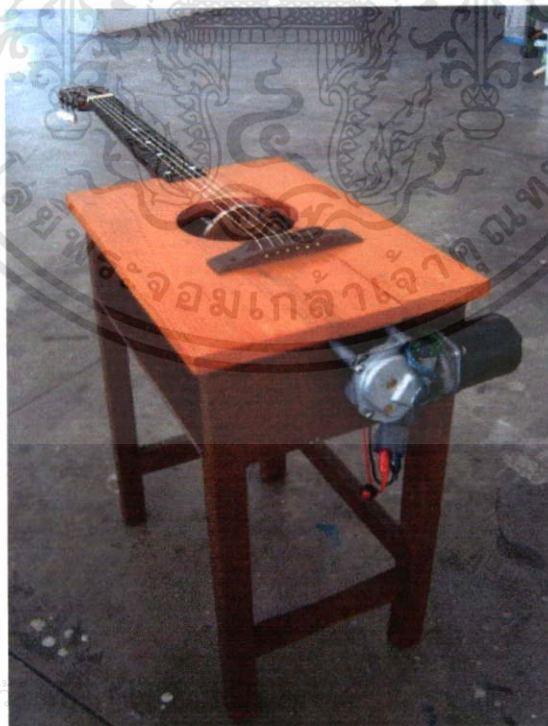

ภาพที่ 3.1 ผลงานที่ชื่อ “โทรศัพท์ฝักบัว” 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่ชื่อ “โตะคนตรี” 2546 ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับความหมาย ที่มาของตัววัสดุ และ เน้นที่กายภาพของตัววัสดุ ทำให้วัสดุบางชิ้นที่นำมาประกอบกันแสดงตัวตน และมีการประกอบ กลไกที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อเพิ่มความสนใจให้มากขึ้น

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้โตะนักเรียนเก่าๆกับกีตาร์ที่ชำรุดแล้วนำสิ่งของทั้งสองชิ้นมาประกอบจน เกิดรูปทรงใหม่จนมีความหมายที่เปลี่ยนไปจากเดิม ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้กลไกมอเตอร์เป็นตัว ขับเคลื่อนกลไกไปดีดสายกีตาร์ให้เกิดเสียง ทำให้เหมือนกับมันผลงานมีชีวิตอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ผลงานที่ชื่อ “โตะคนตรี” 2546

3.1.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2547-2548

ผลงานที่ชื่อ“พัคลมบรรเลง” 2547 แรงบันดาลใจของผลงานเกิดเมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าได้ไปเดินเลือกซื้ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ตลาดบ้านหม้อ บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหอนของไมโครโฟนเมื่ออยู่ใกล้กับลำโพง ข้าพเจ้าจึงอยากนำลักษณะเสียงหอนของไมโครโฟนมาทำเป็นผลงาน จากการทดลอง ทหาระยะห่างระหว่างไมโครโฟนกับดอกลำโพง และชนิดของลำโพง สามารถทำให้เกิดเสียงต่ำ เสียงสูงที่แตกต่างกัน การสร้างผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำลำโพงไปติดกับพัคลม ด้วยลักษณะการเคลื่อนที่ของพัคลมที่จะสามารถทำให้ไมโครโฟนหอนเป็นจังหวะตามที่พัคลมเคลื่อนที่ ผลงานชิ้นนี้ถูกนำเสนอออกมาเป็นพัคลม สามตัวกับไมโครโฟนสามอันโดยที่มีเสียงหอน ที่มีเสียงสูงต่ำแตกต่างกันคล้ายกับนักร้องประสานเสียง

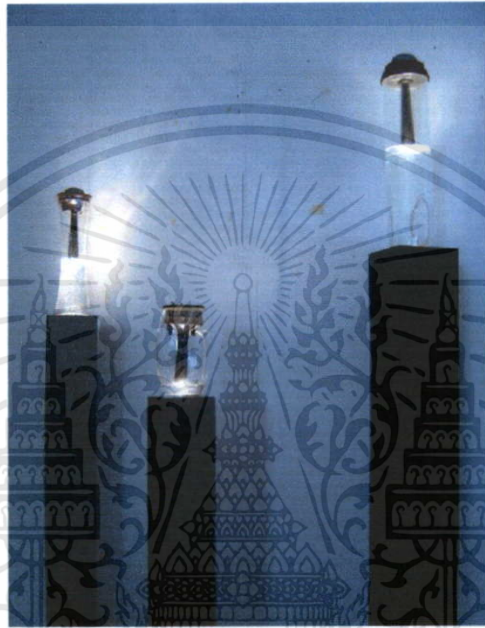

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิ

ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ผลงานที่ชื่อ “พัคลมบรรเลง” 2547

ผลงานที่ชื่อ“เสียงได้น้ำ” 2548 ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้ลำโพงของโทร โง่งที่มีลักษณะเป็นกรวย จึงทำให้มันสามารถจุ่มลงไปใต้น้ำ และสามารถสร้างเสียงได้น้ำได้ ข้าพเจ้าเลือกใช้หลอดแก้วใส่น้ำที่มีรูปทรงหลายๆแบบเพื่อทำให้เกิดเสียงสูง ต่ำ ที่ต่างกัน จากการทดลองเสียงที่มีความต่ำมากจะทำให้ใต้น้ำเกิดการสั่นสะเทือนจนเป็นฟอง ส่วนเสียงที่มีความแหลมสูงๆจะทำให้เกิดคลื่นบนผิวน้ำ โหลแก้วทั้งสามชิ้นจะให้เสียงสูงต่ำที่แตกต่างกัน งานชิ้นนี้ได้แรงบันดาลใจจากตอนเด็กๆที่ข้าพเจ้าได้ลงไปเล่นน้ำ ข้าพเจ้าได้ลองดำน้ำ แล้วร้องเพลงใต้น้ำ ทำให้ได้ยินเสียงที่แปลกประหลาด

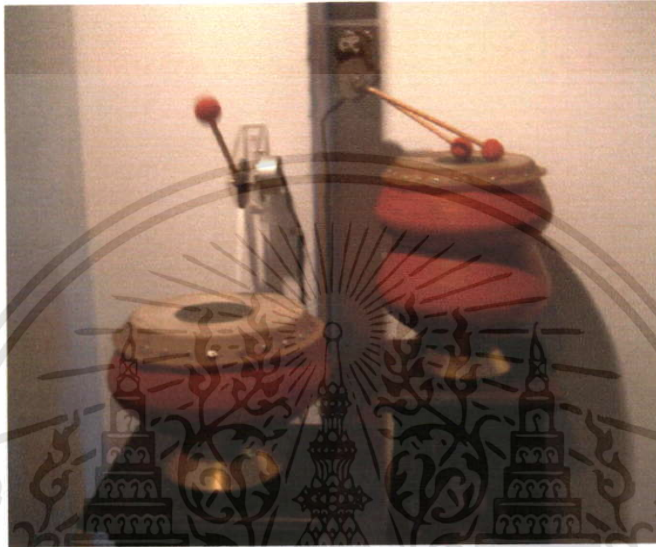

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-2542-1111 หรือ 02-2542-1112

ภาพที่ 3.4 ผลงานที่ชื่อ“เสียงได้น้ำ” 2548

3.1.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ.2549-2550

ผลงานที่ชื่อ“กลองเพล” 2549 เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นบาตรพระ ทำให้นึกถึงเวลาที่พระภิกษุสามเณรมาฉันเพลร่วมกัน ด้วยการเสียดังกลองที่ใช้ตีบอกเวลา ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้บาตรพระนำมาซึ่งด้วยหนังกลอง ตั้งอยู่บนฐาน เรียงกันอยู่ประมาณ 9 ใบ โดยส่วนบนของบาตรแต่ละใบ จะมีไม้ตีกลองที่ติดกับกลไกมอเตอร์ตีกลองให้เกิดเสียงและจังหวะ โดยจะทำงานเมื่อมีคนเดินผ่าน

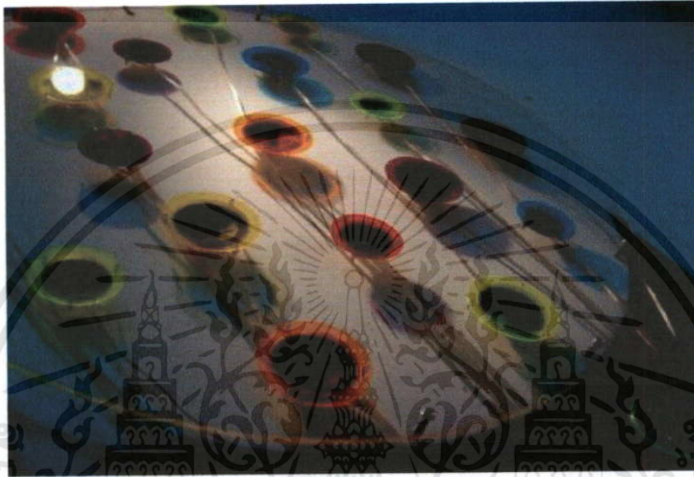

ภาพที่ 3.5 ผลงานที่ชื่อ“กลองเพล๑”2549

ภาพที่ 3.6 ผลงานที่ชื่อ“กลองเพล๒”2549

ผลงานที่ชื่อ “วิทยุ เอ-เอ็ม (AM)” 2549 ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำเสียงคลื่นวิทยุ เอ-เอ็ม (AM) มาใช้ในผลงานข้าพเจ้าคิดว่าเสียงจากคลื่นวิทยุเอ-เอ็ม (AM) นั้นมีเสน่ห์ที่สามารถบ่งบอกความเป็นไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งบทเพลงลูกทุ่ง และ โฆษณาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ข้าพเจ้าใช้เครื่องรับสัญญาณทั้งหมด 4 ช่องสัญญาณ ค่อยๆ ค่อยๆ โฟกัสด้านบนสลัดไปมา แล้วให้ผู้ชมงานเข้ามาหมุนหาคลื่นวิทยุโดยที่ไม่รู้ว่าวิทยุตัวไหนจะรับสัญญาณอะไร ทำให้เกิดเป็นเสียงใหม่ที่ซนกันจนเกิดเสียงใหม่ๆ ที่ฟังแล้วจับใจความไม่ได้เหมือนคลื่นวิทยุที่เราที่ไม่สามารถจับต้องได้เช่นกัน

ภาพที่ 3.7 ผลงานที่ชื่อ “วิทยุ เอ-เอ็ม (AM)” 2549

ผลงานที่ชื่อ “เสียงในวัด” 2550 ผลงานชิ้นนี้ทั้งแสงไฟและเสียง ถูกนำมาประกอบในผลงาน ข้าพเจ้าได้ไปบันทึกเสียงต่างๆที่อยู่ภายในวัด เช่น เสียงกลอง ระฆัง กระดังง์ เสียงลมพัดกระทบต้นไม้ เพื่อนำมาสร้างบรรยากาศภายในวัด

ภาพที่ 3.8 ผลงานที่ชื่อ “เสียงในวัด” 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้

ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

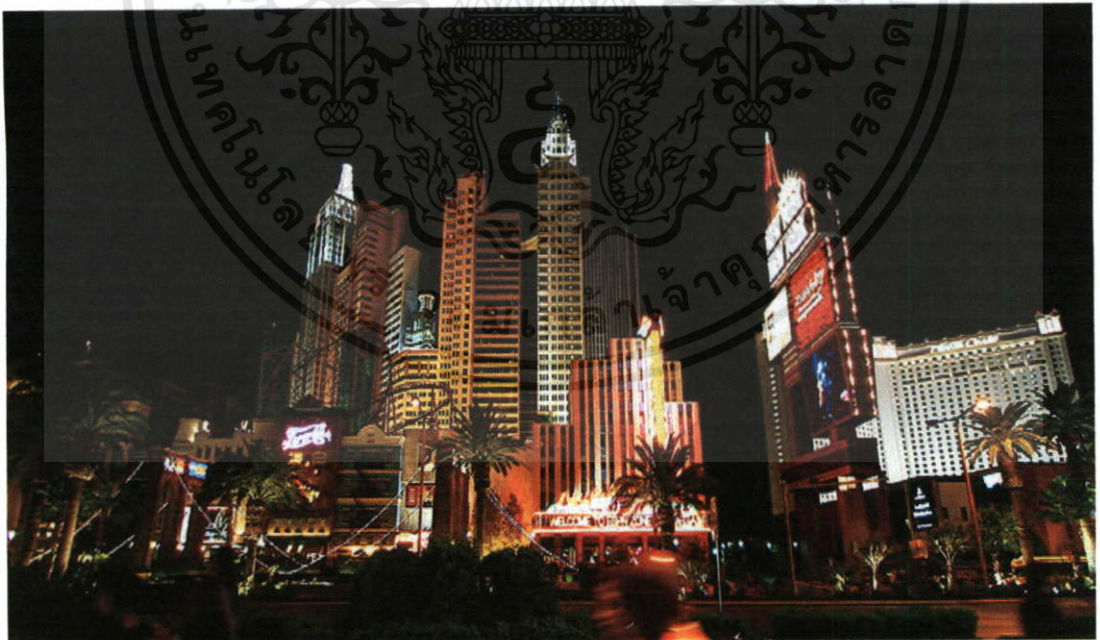
วิเคราะห์ผลงาน

4.1 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์

ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “เสียงเพรียกจากท้องทุ่งสู่เมืองกรุง” ที่มีแนวคิดมาจากเสียง เสียงที่เกิดจากในชนบทท้องทุ่งกับชุมชนในเมืองหลวง เสียงที่ได้ยินแล้วทำให้นึกถึงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ จากต้นกำเนิดของเสียงนั้นๆ ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่มีเสียง สภาพแวดล้อม และบรรยากาศของชนบทท้องทุ่งกับชุมชนในเมืองหลวง เอาไว้ด้วยกัน โดยผลงานจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนด้วยกันคือ

4.1.1 ส่วนที่แสดงถึงเมืองกรุง

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้แสงสีของอาคารและตึกรัดฟ้าในเมืองกรุงยามค่ำคืน ความหนาแน่นของตึกและอาคารต่างๆก็ล้วนแต่บ่งบอกแรงดึงดูดจากความเจริญที่ดึงดูดผู้คนจากถิ่นฐานต่างๆเข้ามาอาศัยและทำมาหากินในเมืองกรุง ความเป็นอยู่ที่พักอาศัยของผู้คนก็เปลี่ยนไป คำว่าบ้านก็ต้องกลายเป็นเพียงห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆ ที่จัดสรรอยู่ภายในอาคารและตึกในชุมชนเมือง

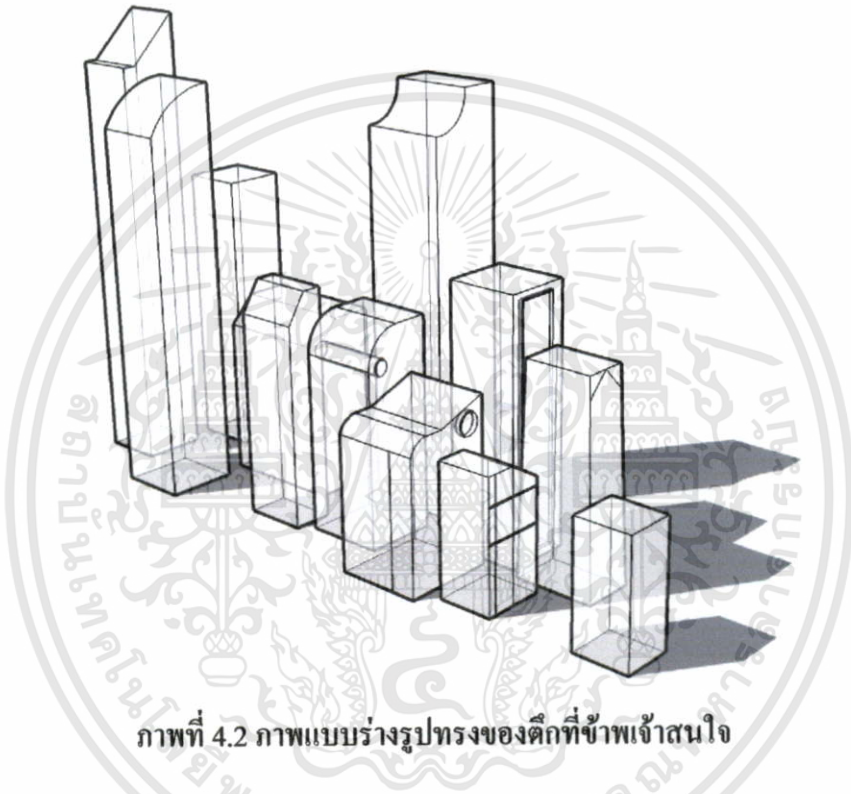

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงสีทันเมืองกรุงยามค่ำคืน

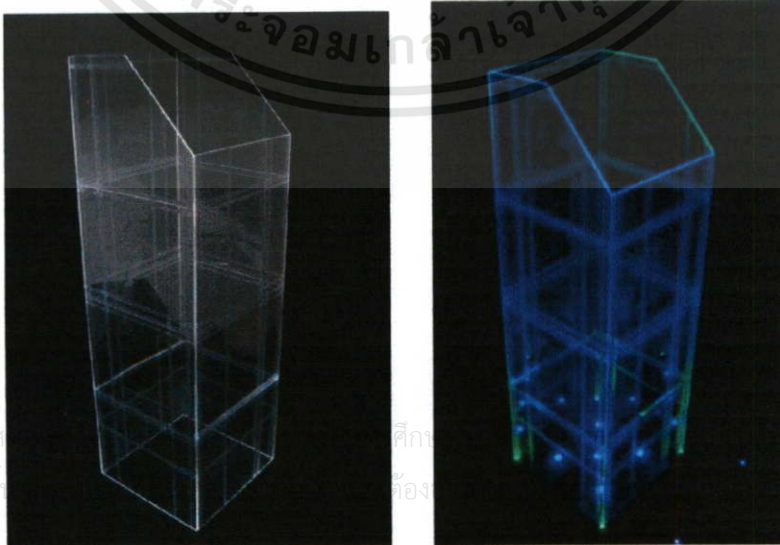
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเริ่มที่จะศึกษาหารูปทรงของตึกอาคารต่างๆในกรุงเทพฯ ที่มีรูปแบบที่น่าสนใจเพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างรูปทรงจำลองของตึก ข้าพเจ้าเลือกใช้แผ่นอะคริลิกใสมาสร้างเป็นโครงสร้างของตึกอาคารรูปทรงต่างๆ ด้วยคุณสมบัติของแผ่นอะคริลิกใสที่สามารถนำแสงได้

ข้าพเจ้าเลือกบันทึกภาพแสงไฟยามค่ำคืนของกรุงเทพฯ และใช้แสงจากหลอดLCDสีส้มต่างๆที่ตรงกับภาพที่ได้มีการบันทึกมา จากนั้นนำหลอดมาต่อกับไฟฟ้านำมาวางตำแหน่งที่ต่างการโดยส่องที่บริเวณด้านใต้ของชิ้นงาน ทำให้เห็นโครงสร้างและรูปทรงชิ้นงานตามสีส้มของหลอดไฟได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.2 ภาพแบบร่างรูปทรงของตึกที่ข้าพเจ้าสนใจ

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงคุณสมบัติของแผ่นอะคริลิกใสที่สามารถนำแสงได้

4.1.2 ส่วนที่แสดงถึงชนบท

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้เสียงจากธรรมชาติตามชนบท ของห้องทุ่งนา มาสร้างสรรค์ผลงานโดยสร้างบรรยากาศของห้องทุ่งนาเมื่อยามฝนพำ ที่มีเสียงกบ จิ้งหรีดเรไร และภาพของหนองน้ำที่สั่นไหวเมื่อเม็ดฝนหยดกระทบผิวน้ำ

ภาพที่ 4.4 ภาพบรรยากาศของห้องทุ่งนา

รูปแบบของผลงานงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้ดินเหนียวปูพื้นห้องให้เป็นห้องทุ่งนา และใช้ดอกกล้าโพงนำมาอุดด้วยซิลิโคน เพื่อให้สามารถใส่น้ำลงไปได้อย่างไม่รั่วซึม วางบนพื้นหญ้าให้เหมือนกับเป็นหนองน้ำ และเปิดเสียงที่ได้บันทึกมา จะทำให้ผิวน้ำเกิดการสั่นไหวไปตามจังหวะของเสียงที่ใช้เปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้าม

นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 ภาพลำโพงที่ใส่น้ำเมื่อเปิดเสียงผิวน้ำจะเกิดการสั่นไหวไปตามจังหวะของเสียง

4.1.3 ส่วนที่แสดงถึงทั้งชนบทและเมืองกรุง

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะพูดถึงท้องฟ้าของเมืองกรุง เป็นท้องฟ้าที่ไม่ได้ใสสะอาดเหมือนท้องฟ้าในชนบท ด้วยมลพิษของรถยนต์และโรงงานอุตสาหกรรม ในที่นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้นกเป็นสื่อถึงแสดงมลพิษความแปลกปลอมของบรรยากาศที่ไม่สะอาด ทำให้แม้แต่นกที่บินบนท้องฟ้ายังกลายพันธุ์เป็นหุ่นยนต์

ภาพที่ 4.6 ภาพมลพิษทางอากาศของเมืองกรุง

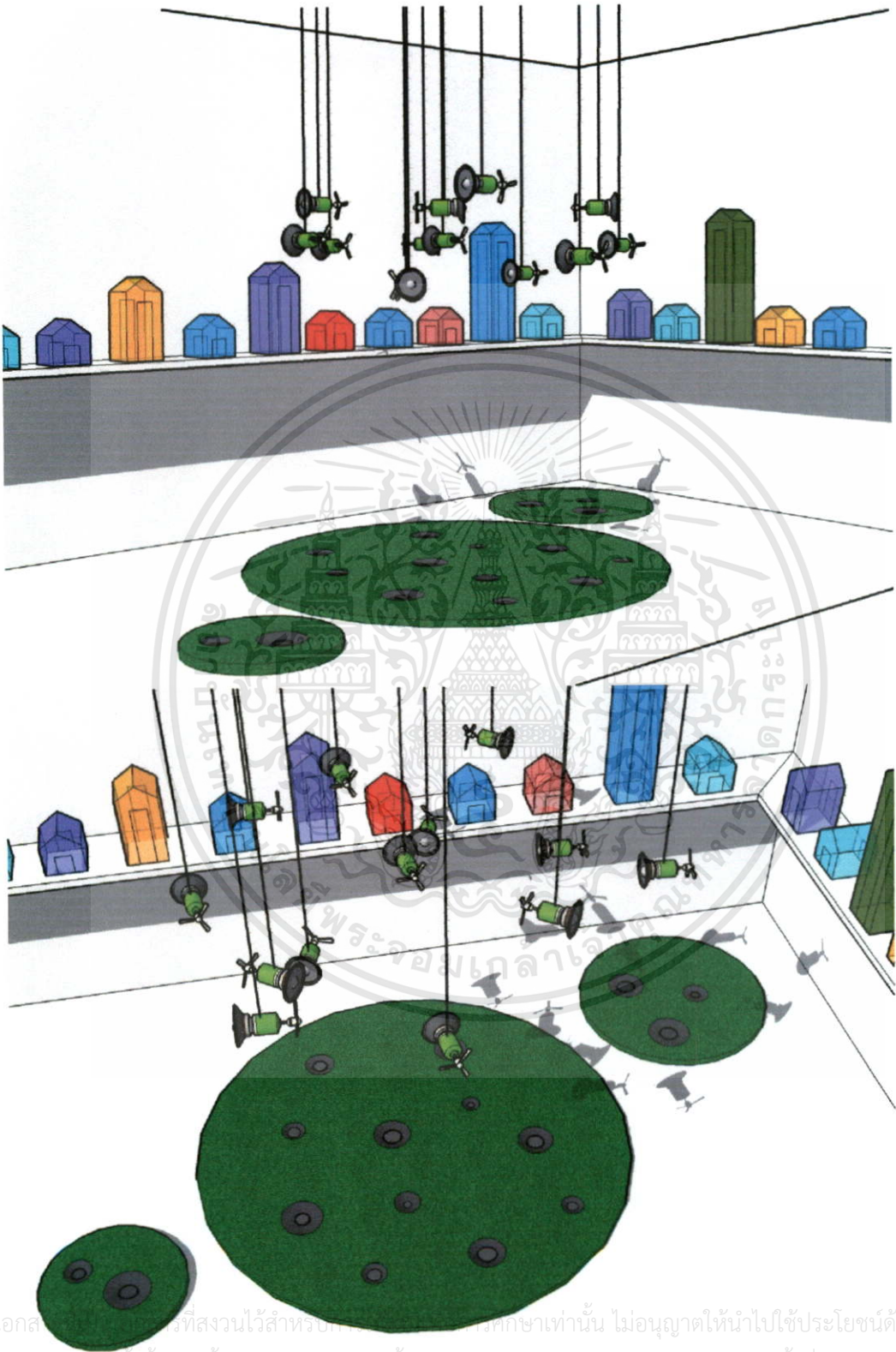
รูปแบบของผลงานงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้ดอกไม้ไฟกับมอเตอร์ใบพัดมายึดติดกัน ด้วยการติดตั้งโดยใช้สายไฟห้อยชิ้นงานลงมาจากเพดานห้อง ทำให้ลอยอยู่กลางอากาศ เมื่อทำการเปิดเสียงที่ได้จากการบันทึกเสียงของนกมา จะทำให้มอเตอร์ใบพัดทำงานเคลื่อนที่ไปมาตามจังหวะเสียงเหมือนนกที่โฉบบินบนท้องฟ้า

ภาพที่ 4.7 ภาพดอกไม้ไฟกับมอเตอร์ใบพัดนำมายึดติดกัน เมื่อเปิดเสียงมอเตอร์ใบพัดจะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

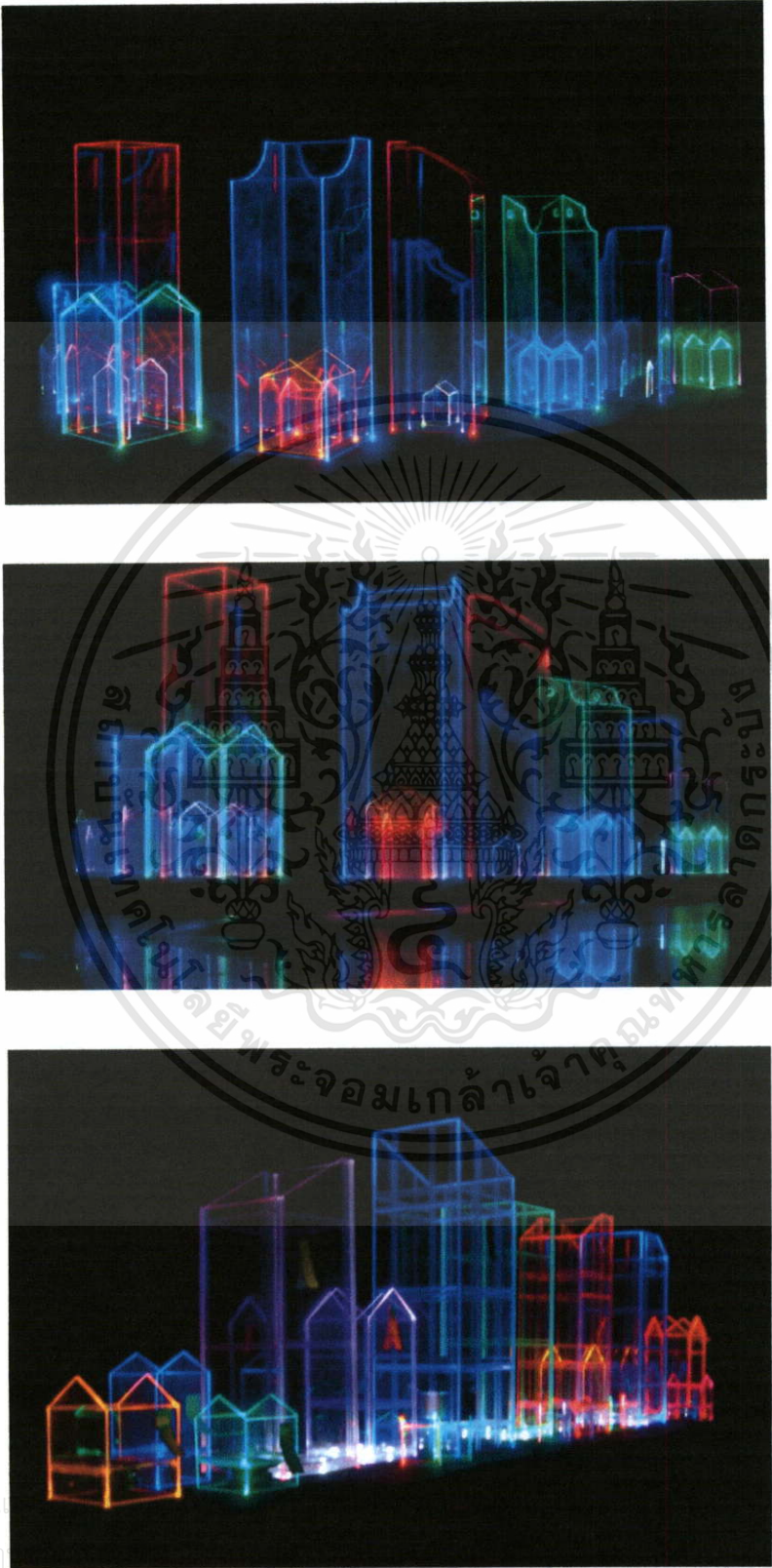
4.2 แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงผู้เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 แบบร่างของผลงานที่จะเสร็จสมบูรณ์

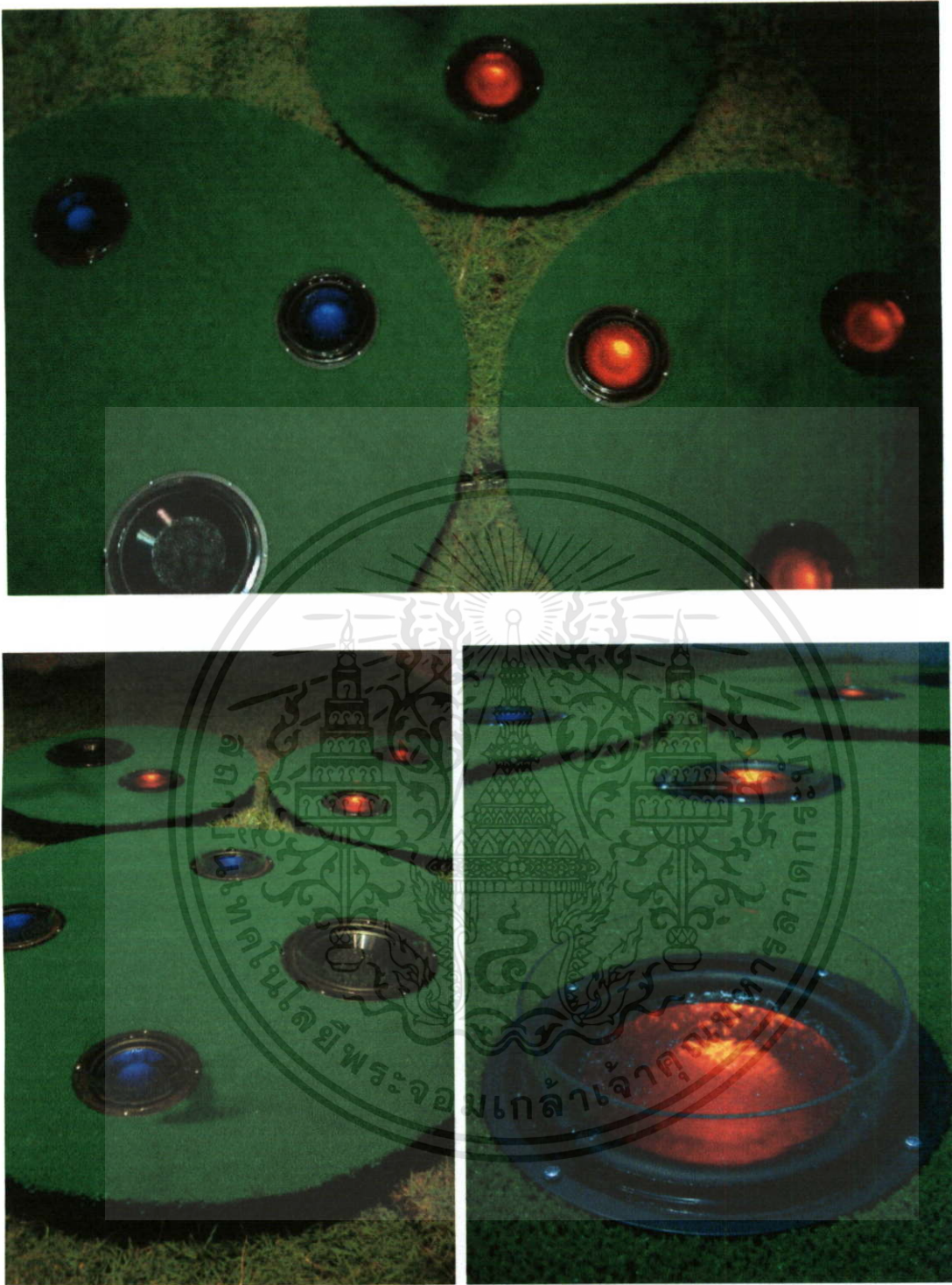
4.3 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณีใดๆ

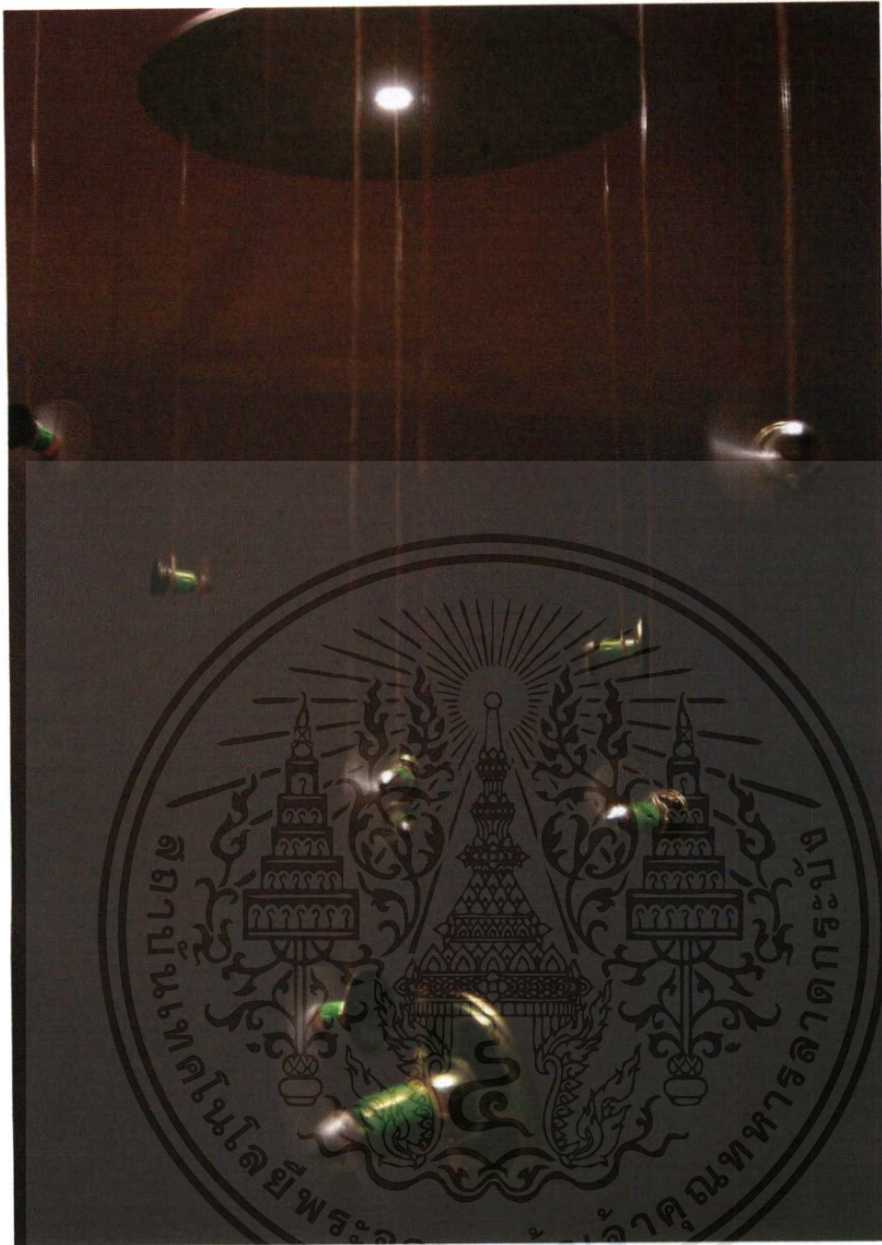
ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในส่วนที่แสดงถึงเมืองกรุง

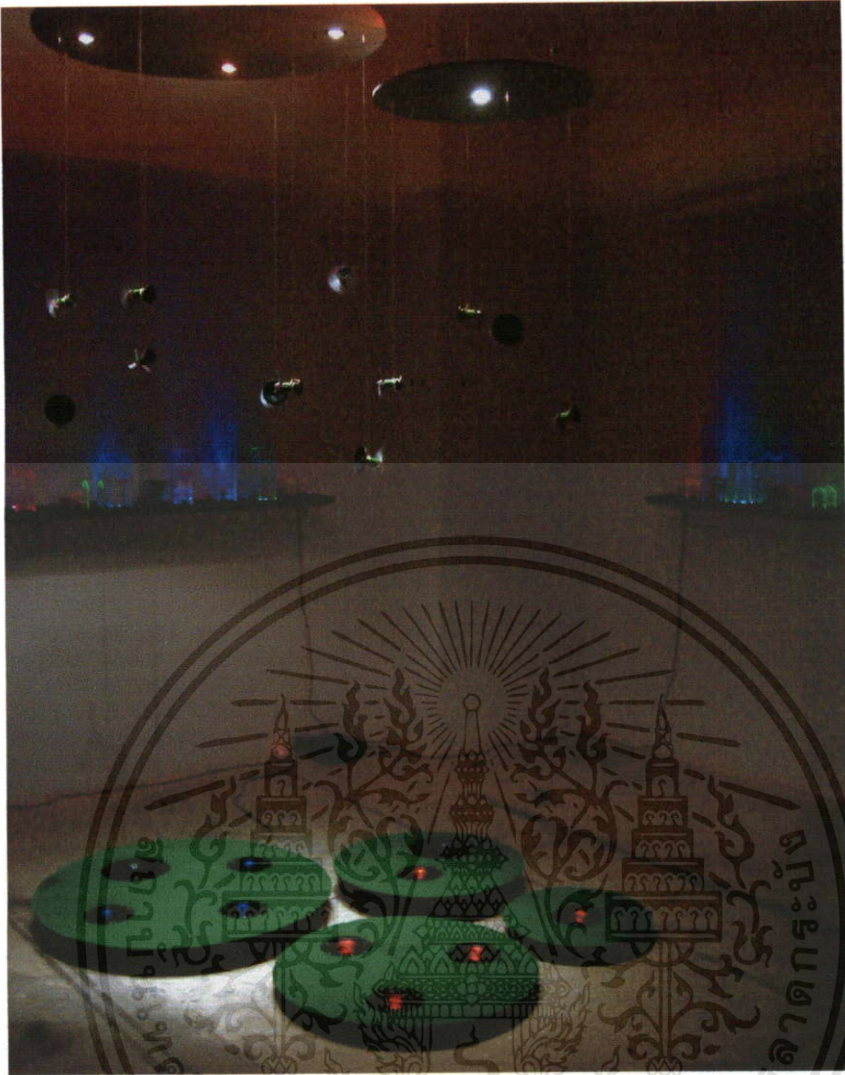
ภาพที่ 4.10 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในส่วนที่แสดงถึงชนบทท้องทุ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในส่วนที่แสดงถึงทั้งชนบทและเมืองกรุง

เอกสารนแบบที่สารทสงขตสสำหรับแสดงปเรศกรคณพทวงนปวงนวดใหมวสขประเชนดำนการค้ำ
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ภาพบรรยากาศผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี

โยชน์ด้านการค้า
การนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

โครงการวิจัยทัศนศิลป์ในครั้งนี้มีคำถาม ปัญหาให้แก่ไข้อยู่ตลอด จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องแสวงหาข้อมูลใหม่ๆตลอดเวลา ในที่นี้ข้อมูลของข้าพเจ้าหมายถึง การที่ข้าพเจ้าได้ไปตามสถานที่ต่างๆเพื่อบันทึกเสียง เลือกรหัสดูหาเพื่อแรงกระตุ้นจินตนาการ และประสบการณ์ของข้าพเจ้า จากการทำโครงการวิจัยนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ระบบการทำงานที่หลากหลายที่ไม่ใช่เพียงข้อมูลจากห้องสมุด แต่เป็นข้อมูลที่เราสังสมจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า การสร้างงานศิลปะสักชิ้นที่ชิ้นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย งานศิลปะเป็นสิ่งที่ต้องค้นหา แม้จะเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง แต่ข้าพเจ้าก็รักงานศิลปะ ในอนาคตหากข้าพเจ้าได้มีโอกาสทำงานศิลปะต่อไปข้าพเจ้าพยายามสร้างสรรค์และศึกษางานศิลปะในแขนงอื่นๆเพื่อจะได้พัฒนาความคิด ฝีมือ และได้เข้าใจศิลปะให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- โยธิน ฤทธิพงษ์สุทธิรักษ์. 2549. *The Audio Engineer's Handbook*. กรุงเทพฯ: วีลสแควร์
- John Graham. 2546. *กิจกรรมทำมือวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่*. แปลโดย
 นลินี โสธรณสุทธิ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Terry Cash, Barbara Taylor. 2546. *กิจกรรมทำมือวิทยาศาสตร์ เรื่อง สนุกกับเสียง*. แปลโดย
 อัญชณี วิเศษสังข์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Margaret L. Kaplan. 2003. *Art: 21, Art in the Twenty-First Century*. New York: Harry N. Abrams, Inc
- Robert Timms, Alexandra Bradley and Vicky Hayward. 1999. *Young British Art*. New York: Harry N. Abrams, Inc
- Available: http://www.artbangkok.com/eventnews/event_TheVeniceBiennale.html
- Available: <http://www.kimkichul.com/>
- Available: <http://www.mbehrens.com/installation.html>
- Available: <http://uncommonprojects.com/site/play/chop-10>
- Available: <http://www.hpkuhn-art.de/hpk.html>
- Available: http://www.art.tokushima-cc.ed.jp/.../kuhn_works_e.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายกฤษ งามสม
 วัน เดือน ปีเกิด 1 กุมภาพันธ์ 2526
 ที่อยู่ 399/674 ซอยโชคชัยร่วมมิตร ถ.วิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร
 กรุงเทพฯ 10900
 ประวัติการศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2547 สาขาทัศนศิลป์
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

การแสดงผลงาน Exhibition /Experience

- พ.ศ. 2551 นิทรรศการ Brand New 2008 หอศิลป์ป้าตู่
- พ.ศ. 2551 นิทรรศการ The Art of Life ศูนย์การค้าZEN เซ็นทรัลเวิลด์
- พ.ศ. 2550 -นิทรรศการ School of Bangkok: Who and where are we in this
 contemporary era หอศิลป์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- นิทรรศการ Experimental video art 4 exhibition. Thai-Euro friendship 2007.
- พ.ศ. 2549 -นิทรรศการสำนักบางกอก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หอศิลป์ป้าตู่
- รางวัลชมเชย การประกวด Display รถมอเตอร์ไซค์ Finio. Yamaha Thailand
- พ.ศ. 2548 -นิทรรศการ Degree Project in Visual Art “Please” หอศิลป์ปรีดีฯ พนมยงค์
- รางวัลชนะเลิศอันดับ 3 การประกวดหนังสือต้นหัวข้อ I-dream บริษัท Apple
 Thailand.
- ทุนส่งเสริมการสร้างสร้งงานศิลปะมูลนิธิพลเอกเปรม ติลสุลานนท์
- พ.ศ. 2546 -นิทรรศการผลงานภาพพิมพ์มุงดู “Mung Doo” ร้านโต๊ะศิมา ทองหล่อ
- พ.ศ. 2545 -นิทรรศการผลงานจิตรกรรม “Step One” สำนักงานอาคาร A49

ประสบการณ์ทำงานการทำงาน

- พ.ศ. 2550 -ผู้ช่วยศิลปินให้กับ อ.นิพันธ์ โอพารนิเวศน์ นิทรรศการ
 “เชิญคุณก่อน...ขอหยุดคิด”ในงานศิลปะนานาชาติ เวนิส เบียนนาเล่ ครั้งที่ 52
 ณ เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี
- พ.ศ. 2549 -ผู้ช่วยศิลปินให้กับ อ.สรรเสริญ มลิณฑสฤต นิทรรศการ School of Bangkok:
 เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานเวลาหรับการเข้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 Who and where are we in this contemporary era หอศิลป์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบ่ล่งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหมการนำไปใช้
- ผู้ช่วยศิลปินให้กับ อ.สรรเสริญ มลิณฑสฤต นิทรรศการ Monologue/Dialogue
 uk-thai Art Today หอศิลป์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ